

§ 24.

Finansministeriet.

58) Svarskrivelse:

Finansministeriet. København, den 5. December 1936.

Journ. Nr. 7548/36.

I Skrivelse af 6. November 1936 har det ærede Finansudvalg udbedt sig Oplysning om, hvilke Principper der følges i Statsadministrationen ved Erstatning for Bortfald af uvisse Indtægter.

I den Anledning skal man oplyse, at der i en Række Tilfælde er ydet hel eller delvis Erstatning for Bortfald af uvisse Indtægter, naar disse Indtægter har haft en permanent Karakter.

Det kan i saa Henseende, for saa vidt angaar Tjenestemænd under Finansministeriet, anføres, at man, saaledes som der udførligt er gjort Rede for i Anmærkningerne til Tillægsbevillingslovforslaget for Finansaaret 1926—27 (Rigsdagstidende 1926—27, Tillæg A. Sp. 5865—66), har ydet de *Toldtjenestemænd*, som ved Tjenestemandslovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1919 oppebar Gebyrer for Udstedelse af Oprindelsescertifikater, Landingsattester, Udfyldning af statistiske Anmeldelser samt Bortsalg af konfiskerede Varer og overligget Transitgods, den ved Lovens § 1300, Stk. 2, hjemlede personlige Godtgørelse, da disse Gebyrer blev inddraget i Statskassen fra 1. April 1922. Som det er anført i Anmærkningerne, vil de aarlige Udgifter stadig formindskes, dels fordi Godtgørelsen bortfalder ved Tjenestemandens Overgang til ny Stilling, som ikke forud for Tjenestemandslovens Ikrafttræden gav Adgang til Indtægter af den paagældende Art, dels fordi Godtgørelsen faktisk væsentligst tilfaldt Tjenestemænd i en fremrykket Alder. Medens der saaledes for Finansaaret 1928—29, jfr. Rigsdagstidende 1927—28, Tillæg A. I. Sp. 551—52, stilledes Forslag om en Bevilling paa 5 500 Kr., søges der for Finansaaret 1937—38 under § 24 VIII. B. 1. i. kun 2 100 Kr.

Hvad dernæst *Amtstjuernes Tjenestemænd angaar*, blev der, da de Amtsforvalterne m. fl. tilfaldende uvisse Indtægter blev indskrænket ved Lov Nr. 661 af 22. December 1919 om Tillæg til Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919, i Loven som § 17 Nr. 1 indsat en Overgangsbestemmelse, hvorefter der, saafremt nogen fik mindre i Nettoindtægt, end han havde haft i Gennemsnit i de 5 Finansaar 1913-14—1917-18, ydedes ham et personligt, ikke-pensionsgivende Tillæg, der bestemtes paa følgende Maade efter Forskellen mellem hans Nettoindtægt i vedkommende Aar og nævnte Gennemsnitsindtægt: 50 pCt. af de første 2 000 Kr., 25 pCt. af Resten, dog højst 2 000 Kr. Disse personlige Tillæg er nu bortfaldet enten paa Grund af vedkommendes Afgang fra Statstjenesten eller paa anden Maade (saasom Overgang til højere lønnet Stilling).

Angaaende de Principper, som for andre Styrelsesgrenes Vedkommende er fulgt i Henseende til Erstatning for Bortfald af uvisse Indtægter, skal følgende oplyses:

Ved *Statsbanerne* erholdt inden Tjenestemandslovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1919 Stationsbestyrere og Godsekspeditører Overskuddet ved stykkevis Salg af Godsfrimærker, Fragtbrevsblanketter m. m. Som Erstatning for Bortfald af disse Indtægter er der ydet personlig Godtgørelse efter § 1300, Stk. 2. Udgiften er opført paa Lønningsskemaet i Anmærkningerne til Finanslovforslaget 1937—38, Sp. 573—74. Der søges for Finansaaret 1937—38 bevilget 5 406 Kr.